

Els recursos de clients superen per primer cop els 10.000 milions

El resultat de Caixa Penedès frega els 100 milions d'euros

Tots els marges registren retrocessos l'any passat

Joan Armengol
BARCELONA

Caixa Penedès, la tercera entitat d'estalvis catalana, va arribar l'any passat a les portes del nivell dels 100 milions d'euros de benefici net, ja que es va situar a 98,01 milions, un 5,96% més que el 2003. El director general de l'entitat, Ricard Pagès, va assegurar ahir que s'havien obtingut els objectius fixats inicialment, basats en un elevat creixement de la inversió creditícia, la reducció de la morositat i el manteniment de l'expansió territorial. Però va reconèixer la caiguda de tots els marges del compte de resultats com a conseqüència del venciment i posterior contractació a un tipus d'interès inferior de la cartera de deute públic.

L'any passat es van comptabilitzar com a resultats extraordinaris una part dels 60 milions d'euros en plusvàlues brutes obtingudes el 2002 per la venda del 13,51% de la concessionària Aucat, que es van repartir en tres exercicis.

Els recursos de clients van superar per primera vegada els 10.000 milions d'euros, fins a arribar als 10.640 milions, un 30,9% superior a l'any anterior,

CAIXA PENEDÈS		
Compte de resultats en milions d'euros		
	2004	variació
Ingressos financers	427,59	1,03%
Despeses financeres	-194,50	7,30%
Marge d'intermediació	233,09	-3,67%
Comissions (netes)	53,26	16,64%
Marge bàsic	286,35	-0,45%
Resultat per operacions financeres	6,01	-29,29%
Marge ordinari	292,36	-1,28%
Despeses d'explotació	-189,17	7,97%
Marge d'explotació	103,19	-14,67%
Resultats per posada en equivalència	20,28	23,86%
Marge de negoci	123,47	-10,08%
Altres resultats i dotacions (net)	14,02	-
Beneficis abans d'impostos	137,49	4,26%
Impost de societats	-39,48	0,28%
Benefici de l'exercici	98,01	5,96%

or, impulsats per la forta captació de fons de pensions, un 20,6% més, i de fons d'inversió, un 15,1% més. La inversió creditícia va pujar un 28,6% tot i

que la destinada a administracions públiques va caure un 27,5%. El pressupost de l'obra social per a aquest any arriba als 10,7 milions d'euros.

Caixa Tarragona incrementa un 5,7% els beneficis nets del 2004

Preveu obrir 50 oficines durant els pròxims tres anys

Oriol Margalef
TARRAGONA

El grup Caixa Tarragona va obtenir durant l'exercici 2004 un benefici després d'impostos de 30,47 milions d'euros, un 5,7% més que l'any 2003. Aquest creixement es deu, principalment, a un increment del 17% en el volum de negoci del grup, i a una reducció notable (de 33 punts, fins al 0,84%) de la ràtio de morositat.

Segons va explicar ahir el director general de l'entitat, Rafael Jené, la inversió administrada en crèdits hipotecaris ha crescut un 28,2%, i ja és de 3.086 milions d'euros. Aquest tipus de crèdits han augmentat per sobre de la mitjana, que ho ha fet al 20,5% i s'ha situat en 4.074 milions d'euros. Els recursos totals de clients també han pujat un 14,2% fins als 4.194 milions d'euros.

En els pròxims tres anys, l'entitat desenvoluparà un ambiciós pla d'expansió, que comportarà l'obertura d'una cinquantena de noves sucursals.

CAIXA TARRAGONA		
Compte de resultats en milions d'euros		
	2004	variació
Interessos i rendiments assimilats	173,36	-1,66%
Interessos i càrregues assimilades	-75,45	1,42%
Marge d'intermediació	100,97	-3,92%
Comissions rebudes	38,89	12,85%
Marge ordinari	144,31	1,52%
Altres productes d'explotació	-0,01	-135,00%
Despeses generals d'administració	-85,33	4,40%
Amort. i sanejament actius materials	-6,99	6,59%
Marge d'explotació	50,69	-3,62%
Amort. i provisions per a insolvències	-9,99	-26,03%
Dotació al fons per a riscos generals	0	0,00%
Beneficis extraordinaris	6,15	-24,21%
Despeses extraordinàries	-1,93	-55,66%
Resultat abans d'impostos	44,90	4,66%
Resultat de l'exercici	30,48	5,74%

TANT X TANT

La punta de l'iceberg

RAMON TREMOSA I BALCELLS

Departament de Teoria Econòmica, Universitat de Barcelona

El grup d'experts ha publicat la balança fiscal de Catalunya amb l'Estat espanyol. Per bé que alguns mitjans destaquen només la mitjana del període 1986-2001, que situa el dèficit fiscal en el 7,7% del PIB català, cal destacar que els anys 2000 i 2001 s'arriba al 9,4% i al 9,2% del PIB. En ser anys d'expansió econòmica les recaptacions de l'Estat a Catalunya augmenten molt més que la despesa pública estatal a casa nostra, que a més pateix de subliquidació, una despesa pública realitzada sempre inferior a la pressupostada. Això ens fa suposar que en els anys del 2002 al 2004 el dèficit fiscal català se situaria més a prop del 9,2% que no pas del 7,7%. Les primeres estimacions fetes per al 2002 i el 2003, que ben aviat esperem conèixer, en confirmen el seu caràcter estructural i el situarien per sobre del 9%.

Cal celebrar del grup d'experts un posicionament clar i contundent pel que fa a la metodologia de càlcul de les balances fiscals: molt hàbilment, ara des de Madrid el PSOE no s'oposa frontalment a la publicació de les balances fiscals com feia el PP amb fatxenderia, sinó que s'argumenta que aquesta és una qüestió extremadament complexa, que hi ha múltiples maneres de calcular balances fiscals i que cal crear les corresponents *comissions d'estudi* per definir la metodologia de càlcul. La balança fiscal catalana de 1986 a 2001, però, ha estat només publicada amb el més rigorós i precís criteri del *flux monetari* (aquell que imputa íntegrament la despesa pública de l'Estat al territori on aquesta es realitza), i no segons el criteri del *benefici* (que realitza supòsits sobre quins són els beneficiaris potencials dels serveis públics). Aquest posicionament l'avalen els catedràtics Antoni Zabalza (ex-secretari d'Estat d'Hisenda), Guillem López i Núria Bosch, entre d'altres experts que han liderat els estudis de federalisme fiscal a l'Estat.

Aquesta qüestió és molt important: el segon criteri acostuma a proporcionar resultats molt favorables a les capitals dels Estats, on hi ha la seu dels ministeris i on tenen el domicili fiscal les grans empreses del país. Segons el primer criteri Madrid no tenia dèficit fiscal (1991-1996, úniques balances fiscals calculades amb dades oficials), mentre que amb el segon criteri el dèficit fiscal madrileny sempre supera el català, en centrifugant-se i imputant una gran part dels sous dels 400.000 funcionaris de Madrid i de les inversions a la capital a les altres autonomies. La UE anualment publica les balances fiscals únicament segons el criteri del flux monetari i en aquest debat metodològic el mateix conseller Castells sol explicar una anècdota exquisida i definitiva de quan era membre del Tribunal de Comptes Europeu, organisme encarregat de publicar quins Estats europeus paguen i quins reben: davant d'una pretensió belga d'aplicar el criteri del benefici per tal de fer menys evidents els beneficis de la capitalitat, un dels membres de Grècia va afirmar que canviava tots els fons cohesió grecs per 10.000 eurofuncionaris a Atenes.

El grup d'experts en la presentació de l'informe del dèficit fiscal

Encara avui no coneixem els saldos fiscals de les autonomies, sense els quals el dèficit fiscal català no té solució. Si es nega que hi ha territoris que paguen i uns altres que cobren, tot dient que "Espanya és una unitat fiscal", no tenim cap possibilitat. La zebra, però, no és grisa: és de franges blanques i negres. Al Congrés hi ha 47 diputats catalans, són ells que han de fer aflorar les dades submergides perquè a Madrid només s'entén la força dels fets i no la bondat dels arguments. Potser no tindrem dades fins que no caigui algun govern per aquesta qüestió. L'any 2003 l'INE estimava el PIB català en 135.901 milions d'euros. Un 9,2% són 12.503 milions. La magnitud del problema no ho justificaria?